LIBRIS | We know books

Coordonatoare Corint Junior:
ROXANA DRAGNE

Sorin Turturică

AVIATORII DIN DANIANA

Ilustrații de Anastasia Preda

corint junior

LIBRIS We know books

cuvintele lui Lemy, din seara aceea, în care el, cățelul, zburase pentru prima dată: „Nimic bun nu poate veni dinspre Marea Câmpie a Florilor." Iar aceste cuvinte, care i se întipăriseră bine în minte, îi tăiau de fiecare dată elanul.

Cuprins

Prolog 7
Capitolul 1 – Gașca „Trei cireșe" 12
Capitolul 2 – Cireșul din grădina școlii 18
Capitolul 3 – „Aviatorul" Xavier 26
Capitolul 4 – Talent înnăscut 29
Capitolul 5 – Hoții de la aeroport 34
Capitolul 6 – Supărarea profesorului 38
Capitolul 7 – Un gard rupt de avion 43
Capitolul 8 – „Tu ești Tim, nu-i așa?" 50
Capitolul 9 – La Școala de Aviație 54
Capitolul 10 – Prima taină a aviației 60
Capitolul 11 – În nori 65
Capitolul 12 – Furia condorului 70
Capitolul 13 – Îngrijorarea lupului Lemy 75
Capitolul 14 – Maestrul sportului extrem . . . 79

LIBRIS We know books

Capitolul 15 – Biplanul negru 83
Capitolul 16 – Umbra Muntelui Întunecat... 89
Capitolul 17 – Monoplanul..... 95
Capitolul 18 – Podul..... 101
Capitolul 19 – Buchetul de brânduşe 106
Capitolul 20 – Dorador 110
Capitolul 21 – Dorador
la Muntele Întunecat..... 118
Capitolul 22 – Petrecerea Carinei 121
Capitolul 23 – Planuri pentru o excursie ...131
Capitolul 24 – O împărăţie uitată 135
Capitolul 25 – Un incident neprevăzut..... 139
Capitolul 26 – Explozia 143
Capitolul 27 – Sabotaj 150
Epilog..... 155

Nota autorului

Această carte este un omagiu adus cărţilor pe care le-am citit în copilăria mea din anii '80. *Vântul prin sălcii* a fost prima care mi-a venit în minte când am început să scriu, pentru că nu m-am desprins niciodată, cu adevărat, de paginile minunate ale lui Kenneth Grahame. Am scris şi cu gândul la Jules Verne şi Karl May, dar şi la volumele unor autori români: *Toate pânzele sus!* de Radu Tudoran şi, bineînţeles, *Cireşarii* de Constantin Chiriţă.

Dragi copii, nu lăsaţi copilăria să se termine înainte de a citi şi aceste titluri!

LIBRIS | We know books

Capitolul 1

Gașca „Trei cireșe”

De la distrugerea Împărăției Marilor Urși au trecut multe sute de ani. Locuitorii de pe dealuri păstrau încă obiceiul de a nu mai reveni pe Marea Câmpie a Florilor, nici măcar pentru o simplă plimbare.

În schimb, se bucurau de invențiile recent apărute, care le permiteau să călătorească rapid, de la o localitate la alta: trenul, automobilul și – cel mai spectaculos dintre toate – avionul!

Chiar și în Daniana, un orășel pe jumătate adormit, se înființase un aeroport. Apariția acestuia, la capătul de miazănoapte al localității, a stârnit senzație. Însă poveștile despre acel loc misterios nu erau nici pe departe atât de interesante ca năzbâtiile unei găști care oferea zilnic câte un subiect de bârfă...

Gașca „Trei cireșe” din Daniana era formată dintr-un urs, un bursuc, o pisică și un cățel. Locuitorii se tot întrebau de unde venea această denumire ciudată. De ce „Trei cireșe”, dacă ei erau patru?

Deși au fost ademeniți cu promisiuni și cadouri, membrii găștii au păstrat cu strășnicie secretul. Până într-o zi de primăvară târzie...

Era cu puțin înainte de prânz, când gașca s-a oprit la cofetăria bufnițelor Penelopa și Cleopatra. În aerul răcoros al parcului plutea miros de eclere cu frișcă și miere. Ursului îi venea să leșine de poftă. S-a întors cu spatele la vitrinele cu dulciuri proaspete și a zis solemn:

— De azi nu mai mănânc prăjituri. Nu fac bine la siluetă!

Bursucul, moralistul găștii, a pufnit:

— La fel ai spus și anul trecut!

— Eu? Când? s-a mirat ursul.

— Era tot în ultima duminică din luna mai. Tot cam pe la ora asta și tot în fața acestei cofetării. Țin minte perfect!

LIBRIS We know books

Cățelul și pisica s-au privit cu subînțeles. Vor asista la o ceartă...

Dar nu s-a întâmplat așa! Ca de nicăieri, a apărut un vulpoi îmbrăcat în uniformă de aviator. A trecut printre ei fluierând, a aruncat un șervețel mototolit chiar la picioarele ursului și a intrat în cofetărie.

— Un aviator! Un aviator adevărat! a exclamat pisica. În sfârșit, văd unul în carne și oase, blană și coadă!

Ursul s-a entuziasmat:

— Haideți după el!

Gașca „Trei cireșe" a dat buzna în cofetărie. S-a așezat la o masă, lângă cea la care stătea vulpoiul. Bufnița Penelopa a venit să le ia comanda.

Ursul a spus cu voce veselă:

— Vrem de toate și orice, cu multă înghețată și miere!

Penelopa a zâmbit complice. Va pregăti o tavă imensă cu tot felul de prăjituri, așezate în formă de piramidă, împănate cu înghețată și stropite din belșug cu miere.

Ursul va mânca trei sferturi din aceste bunătăți..., s-a gândit cofetăreasa, îndreptându-se

spre masa vulpoiului. Aviatorul a cerut numai apă plată cu lămâie.

După ce Penelopa a plecat, cei patru și-au întors privirile spre vulpoi. Avea o superbă uniformă de zbor, de culoarea azurului, cu centură și ghete din cel mai curat alb. Pe masă erau mănușile și casca de zbor, și ele strălucitor de albe.

Aviatorul și-a netezit mănușile, a curățat ușor casca, îndepărtând cu un bobârnac o scamă imaginară, după care a zis:

— Hei, voi de-acolo! Știu cine sunteți! Vi se spune gașca „Trei cireșe", nu-i așa?

După câteva secunde de uimire totală, au izbucnit întrebările:

— Ne cunoști? De unde? Ne-am mai întâlnit?

— Dar cine nu vă cunoaște? Tot orașul știe că sunteți niște tipi OK, dar... cam haimanale. Adică, sunteți „brânză bună în burduf de câine".

Cățelul a sărit ca ars:

— Heeei, fără atacuri la persoană! Dacă ții neapărat la expresia asta, atunci află că suntem „brânză bună în burduf de vulpe".

Vulpoiul a început să râdă:

LIBRIS We know books

— Ei, lasă! Este doar o expresie nevinovată. Mă bucur că, în cele din urmă, ne-am întâlnit. Numele meu este Xavier!

Pentru prima dată, a vorbit pisica:

— Eu sunt Carina, iar ei, prietenii mei: ursul Kebi, bursucul Scipi şi căţelul Tim.

— Vă ştiu numele din poveştile pe care le tot aud despre voi, a replicat vulpoiul. Însă întotdeauna m-am întrebat de unde vine denumirea găştii. De ce vă numiţi „Trei cireşe", din moment ce sunteţi patru?

Carina i-a răspuns:

— Este secret!

— Şi nici măcar unui aviator nu vreţi să i-l spuneţi?

— Nici măcar unui aviator. Îmi pare rău, asta e! a zâmbit uşor maliţios pisica.

Vulpoiul nu s-a lăsat:

— Eu cunosc marele secret al aviaţiei! Am putea face schimb de secrete.

De data aceasta, căţelul Tim a fost cel care a continuat discuţia:

— Există un mare secret al aviaţiei? La ce foloseşte?

— Numai cine cunoaşte acest secret poate deveni aviator. Dar... nu ştiu dacă ar trebui să vi-l spun.

Cei patru prieteni au căzut pe gânduri. Merita să facă schimb de secrete?

LIBRIS | We know books

Capitolul 2

Cireșul din grădina școlii

— Eu cred că vrea să ne ducă de nas! a spus îngrijorat bursucul Scipi.

— Ha, ha, ha! a râs mult prea zgomotos vulpoiul, care auzise vorbele bursucului. Să vă duc de nas? Ce interes aș avea?

— Interesul tău este să fii primul care află secretul nostru! i-a răspuns bursucul. Și să te lauzi în tot orașul că ai dezlegat misterul.

— Nici vorbă! Eu vreau numai să ajut câțiva tineri să devină aviatori! Ce excursii aeriene am putea face!

— Excursii aeriene?

— Desigur! Mai întâi, am urca până dincolo de nori! De acolo, am descoperi, în toate direcțiile, zeci de orașe, unele mult mai mari decât Daniana! În fiecare zi, am fi în alt oraș. Am

merge la nenumărate petreceri, pentru că toată lumea vrea să se împrietenească cu aviatorii!

Gașca „Trei cireșe" era într-o mare încurcătură. Să profite de această întâmplare neașteptată și să devină aviatori? Ar fi fost nemaipomenit!

Bursucul, sceptic, a privit pe fereastră. Ursul a dat din umeri, de parcă ar fi spus: „Treaba voastră, faceți cum credeți!" Pisica și cățelul s-au privit îndelung, oscilând între teamă și dorință. După mult timp de gândire, au dat ușor din cap, aprobator. Vulpoiul s-a simțit victorios.

Carina a început să povestească:

— S-a întâmplat pe când eram în clasa I. În pauze, ne plăcea să stăm sub cireșul din grădina școlii...

— Bine, tu stăteai mai mult *prin* cireș, că doar ești pisică! a întrerupt-o bursucul Scipi.

Carina l-a fulgerat pe bursuc cu privirea. Acesta a bombănit:

— Faptele sunt fapte!

— Așa este, pedantule, dar lasă-mă să povestesc! Așadar, dragă Xavier, eram în clasa I și, pe la jumătatea primăverii, cireșul din grădina școlii a înflorit într-o splendoare rozalie!